

en noget afvigende Skikkelse fra den, hvori det forlod dette Ting, idet han har taget fuldt ud Hensyn til forskellige Ændringer, som man i Folketingets Udvalg ønskede — man naaede jo ikke at faa Lovforslaget gennemført, da det ikke kom til anden Behandling. Som Følge af min Stilling til Lovforslaget, da det forrige Gang var til Behandling, og som Følge af, at jeg i det væsentlige er enig i de Ændringer, der ere komne ind gennem Folketingets Behandling, kan jeg slutte mig til den nuværende Redaktion af Forslaget, idet der dog er et enkelt Ord, som jeg har Indvendinger imod — sidste Gang var der en hel Paragraf —, det er Ordet „Modpart“ i § 1. Der tales om, at den, der ønsker, at de fremlagte Dokumenter skulle udelades af Akten, skal fremskaffe Samtykke af sin „Modpart“. I Forslaget, som jeg i sin Tid tiltraadte det, stod der: Samtykke af Parterne. Dette Udtryk „Parterne“ fremgik efter en Forhandling, hvoraf det var tydeligt, at man ved at bruge det Udtryk bestemt vilde afskære Samtykke fra den vindende Parts Sagfører ved Underretsproceduren, idet jeg hævdede, at Sagførerens Mandat ophørte ved Sagens Paadømmelse, at han altsaa ikke, efter at Sagen er paadømt, kunde give noget Samtykke paa sin tidligere Parts Vegne. Der blev i det høje Ting taget Hensyn hertil, og jeg tør gaa ud fra, at Meningen med Ordet „Modpart“ er den, at det skulde være det samme, som om Udtrykket „Part“ havde været benyttet, men den ærede Forslagsstiller vil vistnok være enig med mig i, at i den juridiske Terminologi bruger man Udtrykket „Modpart“ i Flæng, saaledes at det ofte virkelig betegner den Part, der staar paa den anden Side i Sagen, men lige saa hyppigt betegner Sagføreren. Jeg frygter saaledes for, at dette Udtryk vil kunne misforstaas paa den Maade, at man ved Aktsbeskrivelse kunde lade sig nøje med Samtykke af den Sagfører, der havde udført Sagen for paagældende Part. Dette mener jeg er utilstedeligt, fordi han efter Sagens Paadømmelse i Reglen ikke har noget som helst Mandat længere for Parten, og fordi et saadant Samtykke, hvis Akterne skulde komme bort, kunde tænkes at blive skæbnesvangert for den Part, der altsaa ikke personlig havde givet Samtykke til, at de fremlagte Dokumenter maatte følge med uden at indlemmes, saaledes som det nu sker, i Domsakten.

Forslagsstilleren (P.^{ro}G. C. Jensen): Ogsaa for denne Sags Vedkommende tak-

ker jeg den ærede Minister for hans Udtalelser. Den Ændring, den ærede Minister antydede i § 1, finder jeg meget vel for mit Vedkommende at kunne tiltræde. Det er jo en Paragraf, der er omredigeret i Folketinget, og jeg antager, at det vil lykkes den ærede Minister at føre den gennem Folketinget, hvis vi her gennemføre den Forandring, som nu blev antydet. — Da der ikke synes at være andet at bemærke ved Lovforslaget end denne Ændring, vil Sagen jo kunne afgøres uden Henvisning til Udvalg, hvilket jeg for mit Vedkommende i alt Fald ikke vil stille Forslag om.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Under Mødet er fra Folketingets Formand modtaget:

Forslag til Lov om Genopførelse af Christiansborg Slot.

i den Form, hvori det er vedtaget af Folketinget, med Anmodning om, at det maa blive Landstinget forelagt. Dette sker herved. — Eksemplarer af Lovforslaget ere omdelte til Tingets Medlemmer.

I Henhold til, hvad der er udtalt for mig fra de forskellige Sider her i Salen, vil denne Sag blive sat til 1ste Behandling i Mødet i Morgen under forventet Samtykke dertil fra Tingets Medlemmer. Jeg skal bemærke, at jeg havde ønsket at sætte Sagen først paa Dagsordenen, men da den paagældende Minister ikke vil kunne være til Stede ved Mødets Begyndelse, vil den først blive sat paa Dagsordenen som Nr. 3.

Jeg skal derefter angive Dagsordenen for Tingets Møde i Morgen Onsdag den 11. November Kl. 11^{1/2}. Dagsordenen er følgende:

1) Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Adgang til Erhvervelse af Mortifikationsdom paa Servitutur m. m.